

En pioner i Arbejderbevægelsen

O.V.Høft

Udgivet af

ASRA

**Arbejderhistorisk Støttekreds
Ringkøbing Amt**

En pioner i
Arbejderbevægelsen

O.V.Høft
Lemvig

Redaktion:

Elky Madsen
Leo Skaaning
Bent Kruuse
Jørn Jensen

Udgivet 2006 af ASRA
Arbejderhistorisk Støttekreds Ringkøbing Amt

Tak skal lyde til:

I forbindelse med udgivelsen af dette skrift vil vi gerne rette en tak til mange personer, der har været os behjælpelige. Det gælder først og fremmest sønnen Martin Høft . Martin er netop blevet 90 år, og er utrolig åndsfrisk, og har en stor viden om sin far.

Vi skylder ham en stor tak for mange værdifulde oplysninger og for lån af fotos af sin far.

Ligeledes en stor tak til datteren Ragna Høft, specielt i forbindelse med en brevveksling fra 1990 med ASRAs tidligere, nu afdøde arkivleder Jacob Christensen.

Vi retter også stor tak til Ragnas datter Kirsten Høft for hendes medvirken og takker for de tilsendte fotos.

En stor tak til Malernes Fagforening Midtjylland, fordi de har overdraget flere værdifulde protokoller til os, bl.a. den første forhandlingsprotokol fra 1917 for Malernes Fagforening i Lemvig.

Tak til maler Benny Salskov, Hammerum, fordi han har givet sig tid til at fortælle om sit møde med Høft.

Vi skal yderligere rette en tak for bidrag og hjælp til:

Lokalhistorisk Arkiv i Lemvig
Lemvig Bibliotek for medvirken til udstillingen på biblioteket

Lemvig Museum

Troel Boeberg Jensen, Lemvig.

Erik ”Jegge” Christensen

Socialdemokratisk forening i Lemvig.

O.V.Høft og hans hustru Erna Høft

O.V.Høft

Søren Johan Ove Vilmar Høft født 3.8.1886 død 5.7.1956.

Det er de nøgne fakta om een de af mest fremtrædende personligheder, der har virket indenfor arbejderbevægelsen i Ringkøbing amt.

O.V.Høft, som han selv kaldte sig, blev født i Holstebro som søn af den stedlige arrestforvarer, og faderen, der var tidligere officer, var ivrig forkæmper for datidens Højre. Det må derfor være skæbnens ironi at sønnen senere skulle komme til at virke for Socialdemokratiet og blive et af arbejderbevægelsens mest kendte navne i Vestjylland.

Høft sluttede skolegangen med Præliminæreksamen, *hvilket var usædvanligt på den tid*, og efter en kort periode som postelev, kom han i lære hos malermester A. P.Mikkelsen i Lemvig. Dette skulle senere vise sig at få stor betydning for Høft senere i livet.

Efter udstået læretid forlod Høft de hjemlige egne for at opleve Navernes frie tilværelse. I fire år rejste Høft rundt i Europa, og han kom så langt bort som til Rom, hvor han i en periode arbejdede på Peterskirken.

Det er formentlig de mange indtryk fra dette ophold udenlands, der har været med til at forme Høft og været årsag til hans senere så store engagement indenfor fagbevægelsen

og Socialdemokratiet.

Høft må have stiftet bekendtskab med den tids fortalere for socialismen og den fremtrængende arbejderbevægelse, ligesom han må have oplevet megen social nød og uretfærdighed under sit udenlandsophold.

Efter hjemkomsten i 1912 arbejdede Høft forskellige steder i Danmark inden han i 1915 vendte tilbage til Lemvig. Han havde nemlig ikke glemmt malermester Mikkelsens datter, Erna., og det resulterede i ægteskab og senere 3 børn: Martin, Ragna og Peter, hvoraf Martin og Ragna stadig lever.

Efter indgået ægteskab startede Høft egen malerforretning i Hvidbjerg i Thy, det varede dog kun nogle få år.

Datteren Ragna Høft fortæller i et brev til ASRA fra 1990:

"Far startede en danseskole, det betød imidlertid at han faldt i unåde hos den indremissionske del af befolkningen og der blev ikke noget arbejde til maleren."

(Det er egentlig ganske morsomt. Høft skriver selv om sin far, at han drev danseskole i Holstebro ved siden af arbejdet som arræstforvarer,. Det har åbenbart været familiesvaghed med denne dans.)

Familien vendte tilbage til Lemvig i 1918, hvor Høft fik arbejde hos sin

gamle Læremester og nu svigerfar, malermester A.P.Mikkelsen.

Fagforeningsmanden Høft

Høft blev hurtigt aktiv indenfor Malernes Fagforening. Først som revisor, fra 1920 som sekretær og endelig fra 1921 som kasserer og formand.

Vi er hos ASRA i besiddelse af den første eksisterende regnskabsprotokol fra 1916 og forhandlingsprotokol fra 1917, og det er lidt pudsigt at se, at selv om kassereren formentlig selv har ført regnskabet, så er det Høft der har afsluttet regnskabet med opstilling af driftsregnskab og status. Dette afsløres tydeligt gennem Høft's meget markante og iøvrigt meget smukke håndskrift.

I forhandlingsprotokollen fra 1917 har Høft på et senere tidspunkt lavet et notat efter et bestyrelsesreferat hvor han har skrevet: *"Mit første møde i Lemvig Afdelingen"*, og det er morsomt at se, at han ved flere lejligheder har foretaget små tilføjelser og bemærkninger. Man skulle næsten tro at han har haft eftertiden for øje. Bemærkningerne har været med til at vi, med nutidens øjne, bedre har kunnet forstå meningen og sammenhængen i referaterne.

Det er måske heller ikke helt utænkeligt at dette har været hensigten. På et senere tidspunkt, nemlig i 1955, efter at Høft havde nedlagt sine mange

tillidshverv, foreslog han at SAFORA (se artikel om SAFORA andetsted i bladet) skulle oprette et eget arkiv, således at eftertiden kunne have glæde af og forstå, hvad der gennem årtierne havde rørt sig indenfor arbejderbevægelsen.

I Malernes Fagforening opdagede man hurtigt at Høft var en person, man kunne gøre brug af. Med sine gode evner og store indsigt har han formentlig rakt langt udover gennemsnittet i foreningen.

Efter at Høft var blevet formand for fagforeningen, kom der hurtigt mange andre tillidshverv. Han var initiativtager til oprettelse af SAFORA og blev dets formand i 27 år. Han blev medlem af malerforbundets hovedbestyrelse og senere byrådsmedlem i Lemvig, for at bare at nævne nogle få.

(Der kan i øvrigt henvises til faktaliste andetsteds i bladet)

Arbejderoplysning

Når man gennemlæser diverse referater og andet om Høft, kan man se at han har været meget optaget af, at vejen frem for arbejderne var uddannelse og undervisning, også udover det rent faglige. *"Vil Arbejderne søge en Plads ved de riges Bord, så skal det ske igennem Oplysning."*

Og som der står i en artikel om Høft i fagforeningene jubilæumsskrift fra

1946 *"Hans største "Hobby" er og bliver dog Arbejderoplysning,"*

På Malerforbundets kongres i 1930 fremsatte han et forslag om oprettelse af en *"Malerforbundsskole med det formål i en ledig Vinterperiode at "koordinere" Malerskoleundervisning med Skoling i Tillidsmandsvirksomhed."*

Forslaget druknede i barvelvilje - som det er nævnt i et af fagforeningens jubilæumsskrifter men det forhindrede ikke Høft i at praktisere sin ide i Lemvig, hvor han på flere dagskoler for arbejdsløse malere underviste i forbundets og arbejdsløsheds-kassens love og vedtægter, lokal fagforeningspolitik samt samfundskundskab.

Høft's interesse for undervisning og oplysning ses også gennem hans ca. 20årige virke som lærer på Teknisk Skole, ligesom han også var medstifter af en Folkeuniversitetsforening i Lemvig. Høft gjorde et stort stykke arbejde og havde meget interesse i arbejdet for etablering af Jysk Teknologisk Institut i Århus.

I 1935 blev Høft medlem af bestyrelsen for Lemvig Bibliotek ved en "socialdemokratisk paladsrevolution" som Lemvig Folkeblad udtrykte det. Et udtryk der såmænd bare dækkede over, at Socialdemokratiet også søgte politisk indflydelse på denne vigtige kulturinstitution.

Et andet område, der havde Høft's interesse, var det sociale område. Han sad i byrådets socialudvalg, og som fagforeningsformand arbejdede han især for at få skabt arbejde i de svære arbejdsløshedsperioder i 30erne. Reparation og vedligeholdelse af kommunens bygninger og kommunalt boligbyggeri var her meget vigtigt, men også beskæftigelsesarbejder kunne give brød på bordet.

Arbejdet med at få kommunen til at yde en større indsats inden for sundhedsområdet så som sundhedsplejersker og skoletandpleje var han også optaget af.

Personen Høft

Høft var en meget dygtig skribent og nærede i det hele taget den største hengivenhed for den socialdemokratiske presse. I mere end 25 år sad han i Lemvig Social-Demokrat's kontrolkomite. Han skrev mange indlæg, og tog ofte og gerne del i den lokale polemik. Høft udtrykte sig i et meget formfuldendt og smukt sprog og altid med megen indsigt og med klare personlige holdninger, og man mærker klart at han var glad for at skrive.

Ved utallige repræsentantskabsmøder og lign. blev der vedtaget politiske resolutioner, og bag disse udtalelser kan man klart fornemme Høft's skarpe pen.

Man kaldte åbenbart aldrig forgæves, når man kom til Høft, for han engagerede sig i at lave teaterdekorationer til lokale revyer, og hans specielle interesse, nemlig dekoration af fagforeningsfaner. Som det fremgår af jubilæumsskriftet ved fagforeningens 40 års jubilæum i 1946:

"Ingen Mester kunne holde på ham, når Parti- eller Fagorganisationer skulde have en Fane. Han har malet mere end 30 af Kredens og Amtets røde Faner. Det er næsten til at se på dem, at de er malet af en fanatisk Socialist (som Lemvig Folkeblad har betegnet Høft.)"

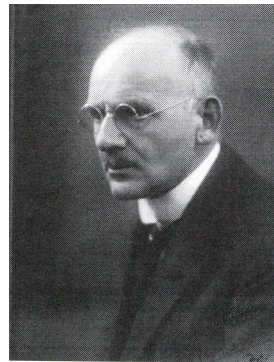
Ved en gennemlæsning af, hvad andre har skrevet om Høft, er det flere gang fastslået, at man bestemt ikke kan beskyldte Høft for at have været "levebrødspolitikker" eller "fagforeningspamper". Det har alene været hans store engagement, der har drevet ham.

Som det er udtrykt i samme jubilæumsskrift fra 1946 "*det er næsten ikke til at forstå, at Høft har haft noget privatliv, eller at han fik tid til at tjene Føden som Malersvend, for der var ikke meget Kød på de "Ben" han har samlet gennem Aarene*".

Der er i det hele taget mange tilkendegivelser af, at der stod stor respekt om personen Høft. Således

blev han af De Samvirkende Fagforbund (vore dages LO) under besættelsen, da krigen truede med at afskære Jylland fra det øvrige Danmark, anmodet om, sammen med 4 andre jyske fagforeningsledere, at være Samvirksomhedens repræsentant i Jylland.

Hvem var så denne A.V.Høft.

O.V.Høft

På de efterladte billeder ser man en alvorlig, brysk og lidt streng person, med meget markante og typiske træk, og altid en meget velklædt person.

Ved gennemlæsning af hvad ASRA har haft adgang til af protokoller m.m., som Høft selv har skrevet, mærker man en meget engageret og initiativrig person. En person med evner udover det sædvanlige, een der var meget fremsynet og impulsiv og ikke mindst en meget flittig og trofast person. Han var tillige en person der arbejdede med stor grundighed og orden.

Som eksempel kan nævnes at Høft forud for et repræsentantskabsmøde i

SAFORA d. 7.3.1943, simpelthen skrev et nyt referat. Han har her foretaget flere præciseringer og opstramninger i forhold til det oprindelige referat.

Man fornemmer han var en selvbevidst person, men også en person der var meget ydmyg overfor det, han beskæftigede sig med. Man mærker klart hans store engagement i at skabe udvikling for arbejderne gennem oplysning og hans brændende iver for at bekæmpe social uretfærdighed. Høft bliver altid omtalt med stor respekt, men sjældent i meget personlige vendinger. Han roses altid for sin store viden og saglighed. Høft havde en meget læsbar, markant og personlige håndskrift, der er let genkendelig, meget hvilket vi har været meget glade for her 70 – 80 år senere.

Sønnen Martin medgiver, at faderen som regel ser alvorlig ud på billederne, og som sådan nok var en alvorlig mand, men han fortæller også, at faderen absolut ikke var nogen streng far overfor børnene.

Martin fortæller videre, at faderen havde stor glæde af det sociale samvær med de øvrige malere i fagforeningen, hvor han meget gerne ville fortælle om sine oplevelser under sit ophold ude i Europa.

Ifølge Martin boede Høft med sin familie gennem mange år til leje hos svigerfaderen malermester

A.P.Mikkelsen. Mikkelsen var i en periode formand for den stedlige mesterforening. Som Martin udtrykker det: *”Så kunne de have nogle drabelige diskussioner på grund af de modsatrettede interesser, men de blev aldrig uvenner, og der var ingen problemer med at leve under samme tag”.*

På grund af tiltagende sygdom måtte Høft efterhånden frasige sig flere tillidshverv. Høft led de sidste 8 år af sit liv af en alvorlig gigtlidelse, hvilket medførte flere sygehusophold og også længere sanatorieophold. I 1950 udtrådte han af malerforbundet's hovedbestyrelse. I 1951 måtte han bede sig fritaget for hvervet som formand for SAFORA og blev udnævnt til æresmedlem af foretningsudvalget, og endelig i 1955 sluttede han som kasserer og formand for Malernes Fagforening.

I forbindelse med fagforeningens 50 års jubilæum i 1956 skriver Høft en hilsen:

Kollegaer - Kammerater

Mere end 34 Aar, fra 22. Januar 1921 til 30. april 1955, har den lykkeliste del af mit Liv været Arbejdet indenfor Malernes Fagforening i Lemvig og de 20 Aar i Forbundets Hovedbestyrelse fra 1930 – 1950.

Paa Afdelingens 50-Aarsdag, den 2. Juni d.A., gratulerer jeg hjerteligt

og siger Tak for den Velvilje og det Kammeratskab, som jeg har modtaget fra alle Medlemmer.

Jeg ønsker alt godt for den kommende Tid, den nye Ledelse og alle Medlemmer og Kollegaer.

O.V.Høft

Høft døde d. 5.7.1956

Amts-Bladet skrev i den forbindelse bl.a.:

En trofast, strålende kammerat er med ham gået bort. Han var en trofast ven, der spredte glæde og initiativ om sig, en ven, som vi aldrig fik sagt tak nok for hans eksempel og hans aldrig svigtende tro på retfærdighedens sejr.

En af Høft's nære venner Poul Nilsson (MF) fra Holstebro, udtalte blandt andet:

Ingen, ingen kom på siden af ham i alt det, som han gjorde og udrettede. Personlig vil jeg gerne takke Høft for alt godt gennem mere end 25 års samarbejde. Du var i alt en strålende kammerat og personlig en kulturbegavelse. Hvor lærte du mig meget!

Den aldrene O.V.Høft

Ligesom Høft som menneske så absolut skilte sig ud fra de mange, således skiller gravstedet på Lemvig Kirkegård sig også ud.

Det meget smukke gravsted er placeret lige til venstre for indgangen til kapellet og svigerforældrene Mikkelsen er ligeledes begravet her.

På gravstenen er der meget originalt udhugget en malerpalet og bogstaverne på stenen er lavet som Høfts håndskrift

Det er iflg. sønnen Martin Høft stenhuggeren/billedhuggeren Torvald Westergaard, der er mesteren bag gravstenen.

Samme Torvald Westergaard har iøvrigt sat sit meget tydelige præg på Lemvig Kirkegård.

Det anbefales at gå en tur på kirkegården og se de mange særprægede og smukke gravsten

Faktaliste

Ove V. Høft - 3.8.1886 - 5.7. 1956

Fulde Navn:

Søren Johan Ove Vilmar Høft

Født i Holstebro, hvor faderen var ar-restforvarer, tidligere officer og ivrig forkæmper for højre.

Kom i lære som maler i Lemvig i 1906. Før han blev maler var han postelev. Fra 1943 boede familien på adr. Sølystvej 11, som han selv lod bygge.

I 1915 gift med Erna døbt Mikkelsen, datter af malermester A.P.Mikkelsen, hvor Høft var i lære. Far til 3 børn (Martin, Ragna og Peter der nu er død)

Arbejdede som ung maler i Tyskland, Schweiz og senere i Italien bl.a. Peters kirken i Rom.

Formand for Malernes fagforening i Lemvig 1921 - 1955 (valgt 22.1.1921 - fratrædt 30.4.1955)

Formand for fagforeningens kredsbestyrelse gennem mange år.

Formand for Arbejdernes Fællesorganisation i Lemvig gennem mange år.

Medlem af Malerforbundets Hovedbestyrelse fra 1930 til 1950

Byrådsmedlem i Lemvig 1937 - 1946 hvor han bl.a. sad i skolekommissionen

og socialudvalget.

Medlem af menighedsrådet ved Lemvig Kirke. Han deltog ivrigt i læserbrevs striden om udformning af kirken, specielt spiret.

Var initiativtager til oprettelse af SAFORA, en forgænger for vore dages LO i Ringkøbing amt, og var formand gennem 27 år, 1924 - 1951

Var med i arbejdet der etablerede Jysk Teknologisk Institut og efterfølgende bestyrelsesmedl. i flere år Faglærer ved Teknisk skole i 20 år Lærer ved dag og aftenskoler

Medl. af bestyrelsen i Lemvigs Bibliotek fra 1935 ved en ”Paladsrevolution” som det blev udtrykt i Lemvig Folkeblad

Var sidst i 1920’erne med i arbejdet til etablering af Lemvig Museum

Dygtig og flittig skribent med mange indlæg i Lemvig Socialdemokrat

Dekorerede 30 fagforenings faner. Malede teater dekorationer.

Var bl.initiativtagere til rejsning af Staunings Bauta på Sølystvej Foreslog i 1955 at SAFORA skulle oprette eget arkiv som i dag er ASRA, der dog først kom til 1983

Sådan husker de O.V.Høft

Under arbejdet med at lave dette skrift, har vi forsøgt at få oplysninger fra personer der har truffet Høft, og dermed har haft direkte kendskab til ham.

Det drejer sig om sønnen Martin Høft, der er citeret i artiklen om Høft.

Derudover er det datteren Ragna Høft, vi er i ASRA i besiddelse af en brevveksling mellem Ragna Høft og ASRAs tidligere, nu afdøde arkivleder Jacob Christensen fra 1990.

Ragna skriver bl.a. om sin far:

"Han håndterede livet med humor og gemytlighed parret med alvor og sentimentalitet, hvis man gik noget for nær, som han satte højt, så fik man "et ord med på vejen". Hans viden var stor og spændte vidt. Hans styrke var saglighed og en indre glød, der gjorde at han fortsatte at kæmpe for at bedre tilværelsen i videste forstand."

Om Høft's tid som Naver rundt i Europa skriver Ragna, at familien er i besiddelse af breve som Høft sendte hjem *"med beskrivelser af levevilkår, priser, folkeliv, naturen og kunsten i alle former. Han rejser ud som 22 årig, ret umoden tror jeg, og inden hjemkomsten i 1912 var han ret indineret over den behandling arbejderne blev udsat for.*

Senere i brevet skriver Ragna:

"Forresten har jeg glemt, at protestere imod, at du benævner min far som perfektionist.

Det var han bestemt ikke! Der- til havde han "for mange jern i ilden". "Jeg har tusind ting, jeg skal have lavet var en velkendt bemærkning, når han strøg igennem stuerne. Velsagtens med dårlig samvittighed over udsatte gøremål og varsel om vi ikke skulle lægge beslag på ham. Men det lykkedes dog heldigvis af og til. Når det han fik gjort, blev godt, var det fordi han havde stor viden, en kvik hjerne og et godt håndslag og en brændende interesse for det han nåede. Han levede med i nye tider og nye problemer af helt forskellig art, men det hang sammen med fortiden og det hele blev taget med i vurderingerne. Det var ofte mit indtryk."

'Vi har gennem Ragna fået kontakt til dennes datter Kirsten Høft, og hun skriver om sin morfar.

"Jeg husker ham som en meget lærerig morfar, som var meget glad når jeg kom på besøg. Vi hyggede os meget. Jeg fik lov til at se når han maledede faner, jeg kan huske de små bøger han havde det tynde guld i, som skulle på fanerne.

Jeg sad på hans kontor, når malersvendene kom til kontrol, eller kom for at betale fagforening. Det var sjovt og høre dem snakke, selv om jeg ikke forstod det de talte om.

Jeg fik lov til at hjælpe med fornyelse af lotterisedler til klasselotteriet.

Vi gik sammen til bogtrykkeren, tror jeg det var, hvor han fik skåret lotterisedlerne, dengang kom de i store ark. Inden min morfar blev helt dårlig af gigtten, gik vi sammen tur rundt om Lemvig sø. Min morfar og mormor boede jo lige ved søen med en dejlig udsigt. Jeg kan sige at jeg føler at min morfar var en afholdt mand, som mange var glade for at tale med.”

Tidligere forstander for Specialarbejderskolen i Herning Erik ”Jegge” Christensen har som DUI’er oplevet Høft ved stævner i Lemvig, og senere som fagforeningsformand, hvor Høft var taler ved flere møder. ”Jegge” husker Høft som et venligt og imødekomende menneske, en person der stod megen respekt om

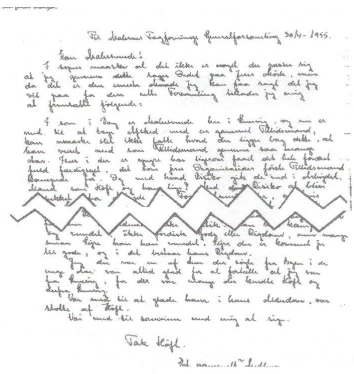
Vi har tillige talt med maler Benny Salskov fra Lemvig, hvor hans far Carl Salskov gennem flere år, som formand for Tømrernes Fagforening, havde samarbejde med Høft. Benny kom i malerlære i 1950 og han husker tydeligt Høft som formand for fagforeningen, ligesom han husker Høft som en meget dygtig faglærer på Teknisk skole.

Benny Salskov fortæller om en episode, hvor han var hos Høft for at betale sit kontingent. Høft spørger til hans timeløn, dan får den oplyst fortæller han Salskov, at det er for lidt, og han kan hilse sin mester og fortælle ham hvad

satsen er. Salskov taler med sin mester, men denne er totalt afvisende og fortæller at han får, hvad han har krav på. Næste gang Salskov kommer i fagforeningen, spørger Høft om hvordan det var gået med timelønnen, og Salskov fortæller hvad mesters havde sagt.

Høfts reaktion var prompte. Han skrev straks et brev, lagde det i en kuvert og gav Salskov det, med besked om at aflevere det til sin mester. Da malermesteren læste brevet, stod han lidt og brummede, herefter gav han Salskov besked om, at han kunne gå op til mesters kone og få hvad han havde til gode. Salskov ved ikke hvad der stod i brevet, men timelønnen blev straks bragt på plads.

Benny Salskov bekræfter iøvrigt det billede man får af Høft, som en person med megen viden og indsigt. En person der stod stor respekt om, både hos svendene og hos mestrene

Et ældre medlem, skrev en tale til Høft læs den på næste side!

Til Malernes Fagforenings generalf. 30.april 1955

Kære Malersvende

I synes maaske at det ikke er noget der passer sig at jeg gennem dette tager Ordet paa Jeres Møde, men da det er den eneste Maade jeg kan faa sagt det jeg vil for denne Forsamling tillader jeg mig at fremsætte følgende.

I som i Dag er Malersvende her i Lemvig, og nu er med til at tage Afsked med en gammel Tillidsmand, kan maaske slet ikke fatte hvad der ligger bag dette, at have været Tillidsmand gennem saa mange Aar. Især i der er yngre har ligesom faaet det hele foræret fuld færdigsyet, det som jeres Organisations første Tillidsmand kæmpede for. Og med risiko gik de ind i Arbejdet. Mænd som Høft og hans lige? Med Risiko at blive udelukket fra Arbejde og Fortjenstmuligheder, og hvis ikke Kone og Børn skulde sulte, da gaa til Fattig eller Hjælpeskassen og tigge for at faa lidt af de goder der er i Dag er en Ret. Og saa oven i købet for folk i almidelighed bliver betragtet som idiot.

Denne risiko slog dog ikke Modet ned hos disse Mennesker for de vidste at den Sag de sloges for, var Kampen værd, nemlig bedre Kaar for de i Samfundet, der ikke selv havde noget at staa imod med.

I der er Malersvende nu, og vi der var det engang, bør være stolte af en Mand som Høft er, udgaaet fra vore Rækker, naar vi ser paa udviklingen som den har formet sig. Der kan nævnes mange Ting, vi i Dag betragter som et Barn af Tiden, men som Høft for over 25 Aar siden havde undfanget Ideen til.

Jeg tænker her paa Propagandaen for Vinterarbejde m.v.

I den politiske Retning har Høft ogsaa spil-

let en Rolle, og spillet den godt, og ogsaa her har man som Maler grund til at være Stolt af den. Gerning han har øvet. Med sin store Intelligens og hurtige Opfattelse af en Situation, er det ikke for meget sagt at han rager langt over Gennemsnittet.

Her kan ogsaa nævnes at mange af de sociale goder vi i Dag betragter som en selvfølge, er en Frugt af mange Aars politiske Kamp, og Høft var ikke bange for at stille Forslag, og det paa ret tidligt tidspunkt. Jeg erindrer da han for mange Aar siden i Byraadet fremsatte Forslag vedrørende Skoletandpleje. Da blev han betragtet som fuldkommen Bims, og der saamænd mange Arbejdere der synes det samme.

Som Lærer paa Teknisk Skole er vi mange der skylder Høft Tak, han har med sikker Haand igennem 25 Aar terpet første viden i nogle ikke altid lige veloplagte Lærlinge, og faaet vækket for de Værdier der ligger i vort Fag ud over de rent materialistiske.

Jeg tager ikke for mange med naar jeg siger at de Malere der i de sidste 30 Aar har haft deres Rod i Lemvig, skylder Høft Tak. Dels som Lærer paa Teknisk Skole, Dels som Tillidsmand og Dels for hans Arbejde indenfor den Socialdemokratiske Politik. Han har kæmpet og vundet, ikke jordisk Gods eller Rigdom, men med mange smaa Sejre har han vundet. Sejre der kommer jer tilgode, og i det bestaar hans Rigdom.

Jeg der var en af dem der søgte fra Byen i de unge Aar, var altid glad for at fortælle at jeg var fra Lemvig, for de mange der kendte Høft og derfra Lemvig. Vær med til at glæde ham i hans Alderdom, vær stolte af Høft. Vær med til sammen med mig at sige - Tak Høft!

et "gammelt" Medlem

Huset på Sølystvej

I 1943 opførte Høft et hus på adressen Sølystvej 11. Lemvig

Senere har Lemvig Kommune ændret nummerrækkefølgen på Sølystvej - Det er i dag Sølystvej 17.

Huset Høft's boede i på Sølystvej 17. i Lemvig

Det er sikkert ikke tilfældigt, at det netop blev her Høft ønskede at bygge hus for familien. Huset ligger lige ved Lemvig sø, og Lemvig sø var ved adskillige arbejderstævner netop målet for mange fakkeltog, og festpladsen lå lige i nærheden.

Ved arbejderstævnet i 1931, hvor Stauning var hovedtaler, sluttede stævnet med de ca. 10.000 deltagere gik fakkeltog til Lemvig sø

Senere, nemlig i 1946, blev mindestenen for Stauning rejst her ved Lemvig sø, mindre end 100 meter fra Høfts hus.

Sønnen Martin fortæller, at Høft for Lemvig kommune, i forbindelse med grundstensnedlæggelsen, udfærdigede officielle pergamenter. Og ved opførelsen af familiens hus på Sølystvej har Høft moret sig med at udfærdige et pergament, det er indmuret i huset.

Staunings Bauta

Ikke langt fra Høft's hus på Sølystvej i Lemvig står der en Bautasten rejst til minde om fhv.statsminister Thorvald Stauning.

Stenen afsløredes i 1946 og blev rejst af arbejderne i Ringkøbing amt, og selvfølgelig var Høft også involveret i dette arbejde. Han var kommiteens sekretær og organiserede en amtsindsamling til finansiering af monometet.

Det fremgår af forhandlingsprotokollen fra SAFORA den 27.maj 1946 at Høft og Poul Nilsson fra SAFORA samt formanden for komiteen står for rejsning af mindestenen.

Forhv. redaktør M.J.Madsen var til møde på Rigsdagen med Hans Hedtoft og Alsing Andersen. På mødet fik man den endelig tilslutning til planen om at rejse denne mindesten. På mødet fremsatte Madsen forslag om, at man skulle anmode de Socialdemokratiske partiforeninger i amtet om at tilsende en granitsten fra vedkommendes by til flankering af Bautastenen. Bynavnene skulle da indhugges i de respektive sten *"således at monometet derved fik særpræg som amtsmonument"*

Høft slutter referatet med at skrive at forslaget fik enstemmig tilslutning. Forud for dette møde er der naturligvis foregået meget arbejde.

På forretningsudvalgsmødet d. 6.februar 1943 i SAFORA oplyste Høft, at man i Lemvig påtænkte at rejse mindesten for Stauning, og han anmodede

om tilslutning til at arbejde videre med planen, hvilket han naturligvis fik.

På grund af den tyske besættelse blev planen ikke umiddelbart realiseret, men ca. 3 år senere, på repræsentantskabsmødet i SAFORA d. 17. februar 1946 på Hotel Ringkjøbing, bliver der spurgt til mindestenen, og Høft oplyser *"at krig og besættelse havde udskudt dette spørgsmål. Mente at denne smukke tanke nu kan realiseres."*

Han kunne i øvrigt berolige repræsentantskabet med at *"sammenslutningen er ikke bundet økonomisk for tankens realisation."*

Ideen til rejsning af mindestenen kom oprindeligt fra redaktør Madsen, og i marts 1943 anmodede en komite fra hele Ringkøbing amt, Lemvig Byråd om at stille grunden ved Lemvig sø til rådighed og i øvrigt medvirke til at skabe et smukt parti omkring søen.

Dette blev bevilget af Byrådet.

Madsen havde selv fundet stenen ved havet ud for Harboøre i 1943, men på grund af besættelsen kunne man ikke komme videre med planen.

Først tre år senere, i februar 1946, kunne man komme videre med ideen, dog ikke uden problemer.

Som udtrykt af Høft:

"Men i mellemtiden er stenen sunket i jorden."

I et brev til Madsen fra Vandbygningsdirektøren fremgår det at den omhand-

lede sten nu er begravet i sandet, og det vil koste 6-8000,- kr. at få den gravet fri. Det foreslås derfor, at komiteen vælger en anden sten som Vandbygningsvæsenet har liggende, ”så man undgår den ret meningsløse udgift.”

Det fremgår ikke klart, om det bliver løsningen, eller komiteen har fundet midler til at opgrave den oprindelige udpegede sten. En sten har man dog fået fremskaffet, det fremgår af Lemvig Socialdemokrat d. 13. juni 1946.

Komiteen er i besiddelse af en mægtig natursten, der vejer mellem 10 og 12 tons (højde 270, bredde 180 og tykkelse 130 cm.) Egnens Arbejdsmænd har tilbudt at paatage sig Transporten fra Havet til Lemvig sø, og Vandbygningsvæsenet og Jernbanen har stillet sig overordentlig velvillige.”

Privatbanen VLTJ havde tilbudt gratis at fragte stenen til Lemvig.

Arbejdet med at få denne store sten fragtet fra havnen til Lemvig sø, har været meget omfattende. Man lagde simpelthen jernbanespor på vejen, et stykke af gangen, og så havde man heste til at trække jernbanevognen.

Den 4. juni 1946 havde Madsen og Høft afmærket stedet, hvor fundamentet skulle støbes. I Høft's notater står der: *Redaktør Madsen gravede det første spadestik i fundamentets sydvestlige Hjørne og et ”gammelt” Partimedlem, en ukendt arbejder gravede et spadestik i det nordvestlige hjørne.”*

Jo, det gik højtideligt til.

I juli måned d. 9. juli 1946 kl. 15,15 foretog man nedlæggelsen af grundstens dokumentet.

Lemvig Socialdemokrat d. 10. juli 1946. *”I gaar Eftermiddag blev Stævnings Bauta af Formand Christensen Tyborøn, og af 10 dygtige Arbejdsmænd, der havde deltaget i Transporten fra Lemvig Havn til søen, anbragt i sin endelige stilling på Fundamentet. Billedhugger Westergaard var ogsaa til Stede under dette Arbejde. Ved siden af stod Muremester Christensen med Murersvend og Arbejdsmænd parat til at gøre Stenen endelig fast med Granitstykker og Beton. Nedlæggelsen af Grundstensdokumentet maatte derfor ske hurtigt og formløst.*

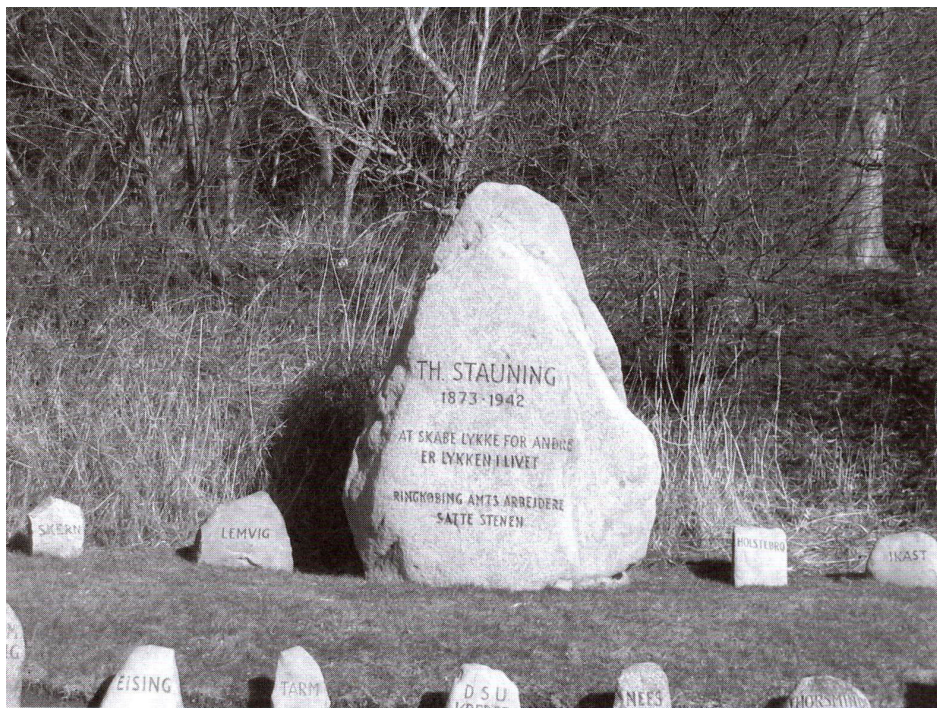
Komiteens Sekretær Maler Høft, oplæste Dokumentet og overgav det af ham smukt kaligraferede Dokument til Blikkenslagermester Hansen, der lagde det i et Blyrør, som derefter tilloddedes.

Muremester Christensen anbragte det derpaa i et lille Hulrum under Bautaen, hvorpaa denne blev gjort til eet med Fundamentet ved hjælp af Granit og Beton.”

D.28. juli blev Mindestenen afsløret Trods silende regnvejr var der mødt mange repræsentanter fra arbejderbevægelsen i amtet. Bautaen var som Redaktør Madsen ønskede, omkranset af sten med navnene på de forskellige byer i amtet, der havde bidraget til monumentet, og hele stedet var flankeret af de mange røde faner og bannere.

Der blev ved højtideligheden holdt taler af folketingsmedlemmerne Frederik Dahlgaard og Poul Nilsson, samt Høft, og højtideligheden sluttede med at Høft overdrog mindestenen til Lemvig Kommune, som han anmodede om at: *"værne om mindet over denne stovte skikkelse"*

Bautastenen har ASRA brugt som motiv til et postkort, der bruges ved særlige lejligheder, hvor ASRA er repræsenteret, og hvor ASRA deltager som gæster. Det bruges også som hilsen til gode kammerater i sorg og glæde. Kortet kan købes hos ASRA.

Bautastenen, som er rejst for fhv. Statsminister Thorvald Stauning, står tæt ved det hus O.V.Høft boede i ved Lemvig sø.

Faner

Vi ved fra jubilæumsskrifter fra Malernes Fagforening i Lemvig, at Høft dekorerede ca. 30 faner. Men hvilke faner, og hvor er disse faner i dag?

Hos ASRA har vi en samling på 75 faner fra forskellige steder i landet, men er der deriblandt en fane som Høft har lavet?

Ved arbejderstævnet i 1938 i Holstebro bliver der iflg. Holstebro Social Demokrat inviet en ny fane for Arbejdsmændenes Fagforening i grønbjerg, og som skrevet i avisen: ”denne fane er malet af O.V.Høft - Lemvig” Trods mange anstrengelser er det ikke

lykkedes os at opspore denne fane. Den 16. juni 1941 skriver Holstebro Socialdemokrat: ”Ved en vellykket Sammekomst i Aftes paa Industri Hotellet indviede Socialdemokratisk Forening i Lemvig sin nye Fane”

Senere står der:

”Dækket droges nu til Side, og den smukke Fane, der er malet af Maler Høft, hilses med stærkt Bifald.”

Vi er hos ASRA i besiddelse af en fane fra Socialdemokratisk Forening for Lemvig & Omegn.

På fanen er malet ”Frihed Lighed Broderskab!”

Vi er tillige i besiddelse af en fane fra ”Socialdemokratisk Forening for Dybe & Ramme.”

Fanen ligner til forveksling den fra Socialdemokratisk Forening for Lemvig & Omegn. Samme motiv og samme inskription, men den er broderet.

Der er åbenbart personer, der er blevet inspireret af Høft.

Vi har også en fane fra ”Arbejdsmandenes Fagforening for Lemvig og Omegn.

Begge faner har det samme motiv med en opgående sol, og begge faner er altså malet, ikke broderet

Derudover har vi Høft’s originale tegning, forlæggert til plakaten til det første Arbejderstævne i 1924.

På denne tegning har et af bannerne også motivet med den opgående sol.

Vi kan selvfølgelig ikke bevise, at fanerne er malet af Høft, men af samme grund er sammenfaldet af motivet, føler vi os temmelig sikre på, at begge faner er malet af samme person, og at denne person er O.V.Høft

Kirken i Lemvig

Høft sad i en periode i menighedsrådet for Lemvig Kirke sammen med redaktør M.J.Madsen

I begyndelsen af 1900' tallet var kirken gulv efterhånden langt under torvets niveau, og samtidig var der røster om at kirken lå i vejen for etablering af torvehandelen, specielt den store handel med grise.

I 1906 foreslog M.J.Madsen at ned-

rive selve kirken, men lade tårnet stå tilbage.

Det gav anledning til stor ballade. Det kunne være svært nok at acceptere selve forslaget, men at det kom fra en ”gudeløs socialist.”

Det blev derfor overvejet at nedrive kirken og bygge en ny i den østlige del af Lemvig.

Model af Lemvig kirke på Lemvig museum

Lemvig Kirke set fra den anden side

Forslaget blev faktisk vedtaget, men ikke gennemført. I 1929 blev det i forbindelse med en ny byplan, igen vedtaget at nedrive kirken, men stadig at lade tårnet stå tilbage.

Denne gang med begrundelse at der skulle skaffes plads til parkeringspladser. Først i årene 1933 - 35 kom der den store ombygning i gang, således at kirken blev nedrevet og tårnet bygget om til det vi kender i dag.

Diskussionen om udformningen af tårnet udløste næsten ”borgerkrig” i byen

og Høft deltog ivrigt i debatten med mange læserbreve.

Modstanderne var repræsenteret ved redaktøren fra Venstre Avisen.

Som et indslag i debatten, og for at overbevise modstanderne, lavede Høft en model af Lemvig Kirke.

Denne model er i 2005 blevet restaureret og kan ses på Lemvig Museum.

Mange kender formentlig kirken med det karakteristiske løgspir fra Henning Grantrii's tegneserie:

”Livets gang i Lidenlund.”

SAFORA

Høft har selv skrevet, at den lykkeligste tid af hans liv var arbejdet i Malernes Fagforening, men arbejdet i SAFORA må også have betydet meget for ham, for Høft lagde et kæmpearbejde her, og var sammenslutningens formand fra start og indtil 1951.

Safora - Sammenslutningen af Fællesorganisationer i Ringkøbing amt, blev på initiativ fra Høft stiftet d. 30. marts 1824 i Holstebro

Arbejdet med dannelsen var påbegyndt d. 29. oktober 1923, hvor man fra Arbejernes Fællesorganistaion, AFO i Lemvig havde tilskrevet AFO i Herning, Holstebro, Ringkøbing, Struer og Hjerm om ”*Samvirken med det formaal at skaffe Foreningerne Talere til overkommelige priser.*”

Henvendelsen resulterede i at repræsentanter for AFO i Struer, Holstebro, Ringkøbing, Herning og Lemvig aftalte at mødes i Holstebro søndag d. 27. januar 1924 for at få lavet et udkast til love m.m.

Lovudkastet blev sendt ud til godkendelse, hvilket resulterede i et ændringsforslag fra Herning, men slutresultatet blev, at der skulle afholdes konstituerende møde d. 30. marts 1924

Her mødtes repræsentanter fra byerne, Hjerm tilsluttede sig senere. En indbydelse til Skjern og Tarm gav ingen respons

Sammenslutningen blev stiftet med følgende formålsparagraf: ”*Formålet er ved samarbejde mellem de tilsluttede Fællesorganisationer at søge at afholde serie- foredrag af oplysende art, samt Oplæsningsturneer og aften underholdninger m.m.*”

Formålet var altså alene af oplysningsmæssig og underholdende karakter. Der var ikke noget fagligt indhold i samarbejdet.

Umiddelbart efter det stiftende møde, afholdtes repræsentantskabsmøde, hvor man drøftede de fremtidige aktiviteter så som foredragsemner, henvendelse til det nyoprettede Arbejernes Oplysningsforbund. Fællesorganisationernes stilling til opførelse af teaterforestillinger og evt. samarbejde med Folkeuniversitets foreningerne.

Efter anmodning fra murer Alfred Nielsen fra Holstebro, blev det besluttet at afholde det første arbejderstævne i Holstebro. Disse stævner skulle vise sig at blive SAFORA's største aktivitet. På mødet blev Høft valgt som formand og sekretær, Alfred Nielsen fra Holstebro blev n.formand Tømmer A.Andersen, Herning blev kasserer og J.M.Andersen suppleant.

Kort efter rep, mødet nemlig d. 11. april skulle der være valg til Folketinget, og i den forbindelse blev det besluttet at offentliggøre et opråb til sammenslutningens medlemmer. Disse opråb/resolutioner blev efterhånden et fast indslag ved repræsentantskabsmøderne.

og her kan man klart gennemskue, at det er Høft, der er bagmand ved udformningen. Her kommer hans gode kundskaber ham tilgode, og man fornemmer næsten hans glæde ved at arbejde med sproget.

Ved gennemlæsning af disse resolutioner får man et meget fint indtryk af tiden. Man kan følge historiens udvikling og kan se, hvad der rør sig rent samfundsmæssigt på det givne tidspunkt.

Sproget, der blev benyttet, var lidt mere ”malerisk” end vi kender det i dag og nogle ting blev sagt meget direkte.

I opråbet fra 1924 tales der således om at skaffe *”Arbejderpartiet - det danske Socialdemokrati - en strålende Sejr,”* man taler om *”de sidste fire Aars uhindrede Spekulation og Svindel, de enevældige Bankers Føren an i Kræfternes frie Spil, de industrielle Sammenbrud, og Landets højeste Poster i uren Hænder.”*

Venstreregeringen angribes med ordene: *”Tusiner af nye stemmer maa og vil rejse sig som Erstatning for de Tusinder, som Systemet Neergaard berøvede Valgretten, da Fattiggaarden blev deres eneste Redning fra uudholdelig Sult og Nød.”* (Som bekendt mistede man sin stemmeret, hvis man fik fattighjælp) Opråbet har sikkert haft en vis virkning, for valgets resultat blev som bekendt, at Stauning efterfølgende dannede den første arbejderregering.

Arbejdstævner

Som tidligere nævnt blev de årlige amts arbejdstævner SAFORA's

største aktivitet. Det første stævne blev holdt i Holstebro i 1924 med ikke mindre end Statsminister Stauning som hovedtaler. Stævnerne blev de efterfølgende år afholdt rundt omkring i amtet. I 1925 i Herning, og i 1926 lykkedes det Høft at få det til Lemvig.

Stævnerne er beskrevet og dokumenteret på forskellig vis, men i sagens natur er stævnerne i Lemvig bedst beskrevet, idet Høft havde mulighed for, i forhandlingsprotokoller, at indsætte forskellige avisartikler m.m.

Programmet i Lemvig var som følger: ”Reville gennem Byen om Morgenens. Gæsterne modtages. Fagmøderne begynder. Processionen opstilles. Afmarch til Festpladsen. Tale af Socialminister Borgbjerg. Koncert af Sangforeningen fra Holstebro og Ringkøbing. Gymnastikopvisning af et Drengehold. Koncert af Caspersens Orkester. Bal på Industrihotellet og i Teatersalen. Koncert på Festpladsen af et 12 mands Jazz-orkester. Festpladsen Illumineres. Ild og Fakkelfest (Blus og Baal om Lemvig sø)

Under denne Del af Festen, der ventes at blive storslaet Lysvirkning paa Grund af de særlige Bakkeforhold, vil der blive Friluftskoncert (Blæseinstrumenter) Illumination fra baade og paa søen. Det ret store Program afsluttes med Fyrværkeri. Man må give journalisten ganske ret. det var et stort anlagt program, det kan vist kaldes en jysk underdrivelse og forberedelserne må have været et kæmpe arbejde.

Der har været ført korrespondence med

kommunen og andre offentlige myndigheder. Der blev lavet aftale med indsættelse af særtog, der var flere gange udflugtsture, også om sejlture. Der skulle laves aftaler med hoteller, orkestre, sangkor og meget mere. Stævnerne fik hurtigt et fagligt indslag på den måde, at der om formiddagen blev afholdt fagmøder, hvor ledelsen for de forskellige forbund var repræsenteret. Disse møder har naturligvis også taget tid at arrangere, og endelig, men absolut ikke det mindst tidskrævende, arbejdet med at skaffe talere.

Der var som regel en politisk og en faglig taler, og det var slet ikke tilfældige personer man indbød.

Gennem årene var det virkelige koryfæer, der kom til stævnerne. Det var store navne indenfor både parti og fagbevægelse.

Men det mest imponerende ved disse arbejderstævner er næsten, at de blev planlagt på meget kort tid.

Ved SAFORA's årlige repræsentantskabsmøde i april måned, blev det fastlagt, hvor det næste stævne skulle afholdes.

Tegning af O.V.Høft til Arbejderstævnet 1924 i Holstebro

Originaltegningen findes på ASRA's arkiv i Herning

P.t. Hamburg d. 14. & 1931

Kære Partifælle Høft

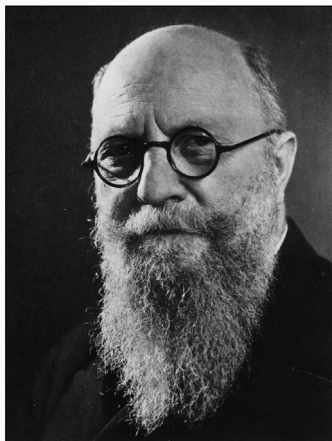
De forsvandt for mig efter Fakkeltøget i Søndags, saa jeg ikke naaede at takke Dem.

Maa jeg da herved bringe Dem min tak for den smukke tale, hvorved De ærede mig og for Deres Andel i det store smukke Arrangement baade om Aftenen og om Dagen

Det var virkelig for mig en stor Oplevelse og jeg vil bestandigt huske den og Deres smukke ord.

Tak og venlig hilsen

Th. Stauning

Thorvald Stauning

Dette brev er ikke skrevet med Staunings håndskrift. Indholdet er sendt til O.V.Høft, som sirligt har gemt det.

Først på sommeren afholdt man bestyrelsesmøde i den by, hvor stævnet skulle være. Her blev programmet præsenteret og gennemdrøftet, og så blev stævnet afholdt, som regel i august måned.

Hvis man tænker på, hvor omfattende programmet var, så må man med nutidens sprog sige, at ”det var godt gået.” Faktisk temmelig imponerende.

Som nævnt blev stævnerne afholdt rundt om i amtet, og det har naturligvis været med svingende deltagelse, men ved flere lejligheder taler man om over 5000 deltagere, og ved et stævne i Lemvig i 1931 deltog omkring 10.000 i det afsluttende fakkeltog.

Deltagerantallet har selvfølgelig haft stor indvirken på økonomien. Ved et stævne i Skjern i 1934 var der budgetteret med et overskud på 640,- kr. Slutresultatet blev et underskud på 1064,- kr. Stævnet blev senere omtalt som ”Katastrofestævnet” i Skjern.

Årsagen til den manglende deltagelse skyldes åbenbart dårligt vejr, ligesom der havde været et andet arrangement i Holstebro kor forinden, hvilket havde ”tappet Amtets Befolkning for Penge”

Det økonomiske resultat var lidt af en katastrofe for SAFORA. Iflg vedtægterne skulle et underskud dækkes af de tilsluttede organisationer i forhold til deres medlemstal, men den løsning var mange ikke meget for. Høft foreslog afhodelse af et amtslotteri, men det kunne der ikke skaffes flertal for.

Kassereren foreslog at man skulle anmode De Samvirkende Fagforbund

(LO) om de ville dække underskudet. Eventuelt også ansøge Socialdemokratisk Forbund. Kassereren anførte, at: ”*stævnerne havde haft så megen Betydning for Ringkøbing Amts Arbejderbevægelse at han ansaa en Nægtelse som ganske udelukket.*”

Han blev sørgelig skuffet. Begge andragerne blev nægtet, og efter yderligere længere diskussion, måtte man bide i det sure æble og fordele underskudet. Det dårlige økonomiske resultat havde åbenbart givet nogle personer kolde fødder, for Holstebro foreslog næste år, at man ikke afholdt arbejderstævne i 1935.

Dette medførte en ny meningsudveksling, og resulterede til slut i, at Høft fremsatte forslag om at: *Repræsentantskabsmødet anmoder AFO i Holstebro om at afholde Aarets Arbejderstævne. Saafremt Holstebro ikke ønsker at afholde Stævnet henlægges dette til Lemvig.*”

Høft’s forslag blev vedtaget med 7 stemmer mod 2 stemmer til Holstebros forslag.

I 1937 blev arbejderstævnet henlagt til en af amtets små byer, nemlig Vemb.

Dette medførte igen økonomiske problemer. Stævnet gav et underskud på 328,- kr. mod et bufgetteret overskud på 600,- kr. Denne gang måtte man tage drastiske skridt, og optage et lån på 250,- kr. og det endog med personlig kaution af forretningsudvalgsmedl. Stævnerne i Lemvig i 1935 og i Struer 1936 havde ellers givet rimeligt resultat, men man var ikke i besiddelse af

af en egen kapital, til at modstå under-skudet i Vemb.

Det blev herefter fra fleres sider anført at man skulle holde sig til stationsby-erne ved afholdelse af arbejderstæv-nerne.

Der er ingen tvivl om, at man satte meget ind på at gennemføre arbejderstævnerne. Ved flere lejligheder er der forslag om aflysning, bl.a. på grund af andre arrangementer, men forslaget blev altid nedstemt.

Under den tyske besættelse ændrede stævnerne karakter, idet de alene blev gennemført som lukkede tillidsmandsmøder for amtets tillidsmænd. Man vedtager godt nok i februar 1940, at henlægge årets stævne til Struer, men det bliver ikke gennemført.

Også disse tillidsmandsmøder havde ganske mange deltagere, på mødet i Herning i 1941 tales der om 500 deltagere.

Allerede i 1945 er man på banen igen, og årets amtsarbejderstævne skal naturligtvis afholdes i Struer. Hovedtalerne var igen topnavne: Hans Hedtoft og Eiler Jensen (form. for Samvirkende Fagforbund.)

Historiens gang

Ved gennemlæsning af referaterne fra SAFORA er der meget interessant at kunne følge den historiske udvikling.

I referaterne fra 20'erne er den store sociale nød jævnlige omtalt. ved et møde d. 24. februar 1929 fortæller P.Larsen fra Struer at *"Slagteriet havde stillet 7500 pund affald til rådighed*

for de arbejdsløse for 2½ øre pr pund. Ligesom der var foretaget indsamling af Brændselshjælp"

Set med nutidens øjne lyder det jo ikke spændende med slagteriaffald som menneskeføde, men hjælpen er formentlig modtaget med taknemlighed, for det er ikke omtalt med nogen form for harme.

På mødet d.12.feb. 1933 omtaler Høft, det netop indgåede store forlig, der bl.a. indeholdt socialreformen. Det vi eftertiden har kaldt Kanslergadeforliget. Ellers er referaterne fra 30'erne præget af bestræbelserne på at skaffe beskæftigelse til de mange arbejdsløse. I 1937 var der åbenbart forslag om at anlægge en kystvej hele vejen fra Blåvand til Skagen. Forslaget blev ivrigt støttet, netop af beskæftigelsesmæssige årsager.

På mødet d. 4. feb. 1940 står der i referatet: *Inden Mødets begyndelse udtalte Formanden nogle smukke Ord om Finlands skæbne og stillede derefter en Udtalelse. Repræsentantskabet godkendte denne enstemmigt ved at rejse sig op."*

Altså Sovjetunionens overfald på Finland.

En lille morsom og privat oplysning i referaterne. På mødet d. 20. juni 1941 takker Høft for opmærksomheden i forbindelse med deres søvlbryllup.

Også i 40'erne arbejdede man for at skaffe beskæftigelse. Der laves kampagne for at få lagt cykelstier, men man har ikke gemt visionerne helt væk trods de svære tider.

På et møde i 1942 talte man om oprettelse af en Tuberkulose Station og et Fødehjem. Som sædvanlig overlod man til formanden, at foretage det videre i sagen. På samme møde taler man om at få en ferieby i Ringkøbing amt.

I øvrigt er der ikke megen omtale af selve besættelsen, og der er heller ikke afholdt mange møder. Men på mødet d. 17. maj 1945 *"udtalte Høft sin glæde over at vi nu efter de mange og lange Aar - nu er fir."*

Efter besættelsen diskuteres brugen af de af tyskerne forladte bygninger, og nu presser man på for at få gennemført de tidligere fremsatte ideer, bl.a. om oprettelse af Tuberkulosestationer, Fødehjem og Skoletandple, ligesom man tog kontakt til Dansk Folkeferie for at få lavet en ferieby i amtet.

Arbejderoplysning

Det er blevet sagt om Høft at hans største hobby var arbejderoplysning, og det kan også registreres gennem SAFORA's aktiviteter.

På repræsentantskabsmødet den 15. marts 1931 fremgår det af referatet at: *"Formanden omtalte det i Holstebro afholdte Kursus for arbejdsløse og omtalte indgående Oplysningsvirksomheden, Arrangement af Aftenunderholdning og Filmforestillinger."*

Der omtales d. 4 januar 1940 en henvendelse til Det Kgl. Teater om at lave forestillinger i amtet, man henviser til bl.a. Folkets Hus i Struer. I marts 1943 omtales forsøg på at få arrangeret tea-

ter forestillinger i amtet, og man kan se at der gennem årene flere gange har været kontakt til ARTE.

SAFORA forsøger også med direkte tiltag for at opmuntre unge mennesker til at få en uddannelse.

På et møde d. 13. marts 1932 omtaler Høft *"et Andragende om støtte til højskoleophold."*

Det fremgår ikke om man imødekommer ansøgningen, men det er sikkert tvivlsomt, der var jævnlige økonomiske problemer i den periode.

Efter besættelsens ophør var man økonomisk kommet i smult vande, og straks efter oktober 1945, bevilger man tilskud på 500,- kr. til *"et værdigt trængende barn af arbejderklassen som ønsker en videre uddannelse."*

De efterfølgende år er der jævnlige indslag ved SAFORA's repræsentantskabsmøder, at man bevilger penge til uddannelse for arbejderklassens børn. Man kan se, at der bevilges penge til en seminarist og en børnehavelærerinde og senere til højskoleophold.

Høft var meget opmærksom på, at man skulle gemme og efterlade oplysninger til eftertiden. Han har flere steder i referaterne gjort små notater, der kan forklare meningen med det skrevne og på et møde i 1947 står der at *"Formanden henleder opmærksomheden paa Arbejderbevægelsens arkiv og Bibliotek. Der kan sikkert hos Amtets Fællesorganisationer findes værdifulde ting, der bør opbevares her."*

Og som omtalt i artiklen om Høft fore-

slog han i 1955, at man i Ringkøbing amt oprettede sit eget arkiv. Det er det der sker i 1983 og bliver til ASRA.

Uenighed

Arbejdet i SAFORA er selvfølgelig ikke altid foregået i fuld enighed.

Forretningsudvalgsmedlemmerne var alle fremtrædende personer i deres respektive hjembyer, og alle havde deres meningers mod. Hel fra starten fremsatte Herning ændringsforslag til reglerne om repræsentation ved møderne, og fra 1937 til 1931 var man af samme årsag, helt ude af samarbejdet.

Skjern var ikke med fra starten, men tilsuttede sig i 1932. I 1934 kom Vemb og Vinderup med, fra 1941 Tarm og fra 1946 Ikast.

Der var jævnligt diskussion omkring økonomien, specielt i starten, og evalueringen efter arbejderstævnerne foregik heller ikke altid gnidningfrit.

Der foregik desuden helt principielle diskussioner bl.a. om der skulle annonceres i borgelige aviser, men Høft havde en god evnetil at få møderne til at fungere. Han forsøgte at få meningerne til at mødes, men han skar også igennem så man kunne få truffet nogle beslutninger. Og man kan kun være fuld af beundring over hvad han har fået udrettet og arrangeret under de givne omstændigheder.

Afslutning

Artiklen er baseret på forhandlingsprotokoller fra SAFORA's start og indtil 6. marts 1949, hvor man er ved at forberede jubilæumsstævnet (25 år)

der blev afholdt i Holstebro, ligesom det første i 1924.

Vi er ikke i besiddels af de efterfølgende protokoller.

Høft fratrådte som formand i 1951 på grund af tiltagende sygdom, og blev straks udnævnt til æresmedlem.

Ved Høfts død i 1956 udtalte hans efterfølger typograf Peter Larsen fra Struer bl.a.

”Høft var selvskreven til at blive formand for denne organistaion. Han gik ind i arbejdet med ildhu og begejstring og flere betydelige opgaver til fælles bedste for amtets arbejdere, var han med til at løse.

De store amtsarbejderstævner i amtets byer tog han initiativet til, idet han så betydningen af agitation heri.

Vor ven og partifælle er ikke iblandt os mere, vi takker ham for det arbejde, han har været med til at udføre for vor bevægelse her i amtet; han var en af de betydeligste forkæmpere, som vi vil bevare mindet om med taknemmelighed.”

Malernes fagforening i Lemvig.

”Af fordom vi aldrig bindes.”

I 1920 omtaler Avisen, Lemvig Socialdemokrat, en resolution – udformet af sekretæren i Malernes fagforening, O. V. Høft. Resolutionen udtaler sig mod de arbejdsgiverudsagn, der har været fremme i forbindelse med overenskomstforhandlinger, at arbejderne skal gå op i arbejdstid og ned i løn. Det er en meget skarp protest.

Høft vælges til formand.

Avisen, Ringkøbing Amts Socialdemokrat, refererer 25. januar 1921 fra Generalforsamling i Malernes Fagforening, Lemvig. Samtlige medlemmer var mødt op, og der valgtes ny formand og kasserer: O. V. Høft. Hermed starter 34 års stabil og kreativ ledelse af Malernes Fagforening Lemvig. Høft blev genvalgt år efter år indtil sygdom tvang ham til at stoppe i 1955.

Faneindvielse

3 måneder efter generalforsamlingen holder foreningen d. 19. april 1921 faneindvielse under stor festivitas. Her er kilden også Ringkøbing Amts Socialdemokrat. Malerne fester på Industrihotellet og mange er på talerstolen. (citater) *”Efter Velkomsten afslørede Høft Fanen, der viste sig at være særdeles smukt fremstillet baade med hensyn til det dekorative og Monteringen. Fanen er malet af Foreningens egne Medlemmer og har til Motto: Af fordom vi aldrig bindes”*

Derefter fortæller postbud Døj, der var én af de tre, der startede foreningen i 1905 med 5 medlemmer, og straks fik hævet timelønnen fra 30 til 35 øre !

Efter et leve for Malernes fagforening i Lemvig, overrakte formanden Høft, fanen til fanebæreren Malersvend Boel. Og så var der bal !!

Stiftelsesfest

Den 2. juni 1925 holdt Malernes Fagforening i Lemvig 20 års stiftelsesfest i pavillonen i anlægget. Det kan ses i en lille notits i Lemvig Socialdemokrat. Formanden O. V. Høft byder velkommen og der holdes flere taler. Bl. a. omtales den storlockout, der lige er afsluttet. Der var også en hilsen fra kredsens Socialdemokrati ved redaktør Madsen. Maler Dubgaard (foreningens første formand) fortalte mange træk fra foreningens start og de mange lønkampe, der havde givet bonus.

Foreningen forsømte ikke at holde stiftelsesfester ved både 25 – 30 – og 40 – 50 års jubilæumsfester og ligesom, der blev udgivet jubilæumsskrifter.

De første 10 – 12 år af foreningens liv har vi dog ikke skriftlige kilder til

Den første eksisterende protokol.

Den første eksisterende protokol starter d. 24. november 1917 (skrevet uden på protokollen af O.V. Høft)

Gennem protokoller kan vi følge for

eningens udvikling. Set med vore øjne var det en meget lille forening med 13 – 16 medlemmer og senere sidst i 30erne og i 40erne, nåede man op på 23 – 25 bl. a. på grund af de mange , der kom til byen for at arbejde med at male i barakkerne for tyskerne ved Rom flyveplads. I den periode blev timelønnen sat klækkeligt i vejret, og mestrene holdt sig heller ikke tilbage. Det nævnes der dog ikke meget om i protokollerne, men kan læses i et jubilæumsskrift.

Ved 50 års jubilæet i 1955 var der 25 medlemmer i foreningen.

I Malernes fagforening har alle kendte alle, men det forhindrede ikke, at man også kunne være uenige om mange ting. (se referater fra februar/marts 1920 senere)

Op gennem 20 - erne og 30 - erne er arbejdsløsheden om vinteren et stort problem. I december, januar og februar kan man se, at 10 - 12 ud af 15 har været ledige. Det fremgår af en særlig lille bog, hvor Høft har opført udbetalinger af understøttelse. Derfor sætter man også meget ind på, at få Lemvig kommune til at sætte reparationsarbejder i gang i juleferien f. eks. på skolerne. Her tages så særlig hensyn til familieforsørgere, for at de kan få arbejdet. I 30-erne udføres skolearbejdet dog i sommerferien og trods mange henvendelser sætter kommunen ikke noget i gang om vinteren. Det, der skal laves, er selvfølgelig maling, men også fernisering af gulve og skoleborde. Byens mestre byder ind på de forskellige

opgaver og sætter egne svende i gang med det, man har budt på.

Uenighed om arbejdet på skolerne.

Her opstår uenighed mellem især to medlemmer. Tidligere har svendene hjulpet hinanden uanset hvilken mester, de var ansat hos, dvs. man tog ikke hensyn, til hvilken mester, der havde budt på hvad. Man arbejdede sammen om det samlede arbejde til man var færdig.

På et tidspunkt anklager et medlem, Skaaning, en tidligere mester, man har haft problemer med, et andet medlem, næstformanden S. K. Søbjerg, for at være blevet holdt uden for arbejdet med at lakere skolebordene.

Det bliver S. K. Søbjerg meget vred over, idet han ikke mener at have været usolidarisk, men at han kun har udført det arbejde, hans mester har pålagt ham. Søbjerg beder om en uforbeholden undskyldning, som han ikke får, og sagen går helt til forbundet, som udtaler, ”at der ikke er noget i sagen”

Gentagne sager på dagsordenerne er stærke opfordringer fra formanden til ikke at være i restance med fagforeningskontingentet i mere end 4 uger, samt at ferieboeger, efter ferielovens vedtagelse i 30erne, skal være afleveret inden 1. april. Det har åbenbart været et tilbagevendende problem, som især gav problemer, hvis arbejdsgiverne ikke havde sat feriemærkerne i bogen løbende. Så måtte formanden ud for at prøve at få det ordnet.

To forskellige år i malernes fagforening Lemvig

I det følgende er taget uddrag fra forhandlingsprotokoller dels fra årene 1918 - 1920 og dels fra årene 1937 - 1938.

Formålet er at vise, hvordan fagforeningen med den dygtige og markante formand arbejdede. I året 1918 er O. V. Høft blevet medlem af fagforeningen, og året 1937 /1938 afspejler både en del af Danmarkshistorien og endog verdenshistorien: Borgerkrig i Spanien, stor arbejdsløshed, bygning og dermed maling af Oddesund broen, regeringens indgreb i overenskomsterne, mange lov initiativer fra regeringen med betydning for arbejderne osv. Protokollen er begge år ført af O. V. Høft med hans karakteristiske håndskrift.

Hvor der er brugt kursiv, er det direkte citat fra protokollerne og original stavemåde er brugt.

Fra: ”Første eksisterende forhandlingsprotokol”

På den oprindelig forside har Høft skrevet følgende:

***”Den eneste eksisterende Forhandlingsprotokol før 1920 i Malernes Fagforening i Lemvig.
22 januar 1921 O. V. Høft ”***

På de første 3 refererede møde i 1917-1918 behandles få emner:

24/11 17 vedtages at holde medlemsmøder sidste lørdag i måneden.

4/2 18 vedtages at forlange forhøjelse på 50 % af timelønnen

26/2018 formanden Lundt vælges til delegeret møde i København

20/4 18 Formanden genvælges. Det vedtages at formanden skal have 10 øre pr. sommermærke i ”løn” for sit arbejde i fagforeningen.

7/9 1918

Vedtager forslag fra København om forhøjelse af kontingentsatser for fagforening og A- kasse. (Første møde, hvor Høft deltager (hans egen tilføjelse senere))

Næste refererede medlemsmøde er først d. 6 februar 1920.

(bemærk, at de følgende refererede dramatiske møder er inden for 6 uger) Høft bliver valgt som sekretær. Han indleder således:

”Efter Opfordring afholdes Mandag d. 6. Februar 1920 kl. 8 Aften Medlemsmøde hos Restauratør Andersen, Stationen.

På mødet drøftes arbejdet på Industrihotellet.

På forespørgsel oplyste formanden:

- At fhv. malermester Knude har fået lov til at arbejde der ganske få dage, mod straks at melde sig ind i fagforeningen.

- At Mads Lind er gjort bekendt med,

at hans hustru ikke må deltage i arbejdet som maler, hvis hun ikke er organiseret.

- At blokade mod Lind er ophævet, da han har ordnet sit mellemværende med Vosborg.

- At en 10 årig blokade mod maler Skaaning er ophævet, og kan svende igen tage arbejde der.

- At formanden og Høft ønsker, at arbejde ikke må gå fra svende ved at mestre indbyrdes arbejder for hinanden.

- Vedtager at indbyde til et møde fælles med mestre for at anmode om indførelse af akkord.

- Vedtager at udeblivelse fra møder i fagforeningen uden skriftlig afbud skal koste en krone i mulkt til fagforeningens kasse.

24/2. 1920

Formanden refererer fra møde med mestrene:

Disse vil kun indgå i akkordordning, hvis påbegyndt arbejde også kommer med.

De svende der arbejder på Industrihotellet vil ikke acceptere dette, da de mener timeløn er bedre.

Skaaning skulle have tilbudt dem forhøjelse af timelønnen, hvis de fortsætter på timeløn.

Høft pointerer at forkastelse af forslaget vil betyde, at der ikke indføres akkord overhovedet.

De 6 svende på Industrihotellet vil ikke love at forlange indført akkord, hvis de ikke får timelønnen.

11/3. 1920 Ekstraordinært møde. Høft er referent.

Formanden for Århus afdeling Sørensen har under et privat besøg i Lemvig snakket med Skaaning på Industrihotellet og givet denne det indtryk at han talte på fagforeningens vegne.

Vedtager at sende en protest til Sørensen. Bl.a. Høft havde betragtet Sørensens snak med Skaaning som et velment – om end uheldigt – forsøg på at hjælpe medlemmerne til det tillæg til minimallønnen, som Skaaning havde lovet.

Protestens ordlyd:

Lemvig Afdeling protesterer mod, at Formanden for Aarhus Afdeling C. Sørensen, under et Besøg her i Byen, har deltaget i Diskussion og Samtaler på Arbejdspladsen paa Industrihotellet med Svendene og Mestrene om Arbejdsforholdene der (trods Sørensens pointering af ikke at tale paa andres vegne) dog hos Mesteren maatte fremkalde den bestemte Antagelse, at Sørensen ogsaa stod som Talsmand for den lokale Mesterforening. Afdelingen beklager, at ogsaa hans Familieforhold til Mesterforeningens Formand endvidere maatte bestyrke ovenomtalte Antagelse, der i hvert fald ikke ville kunne være fordelagtig for de paa Industrihotellet arbejdende Medlemmer”

På mødet må formanden og Høft beklage at have forhandlet om timelønstillægget, da det burde være ført til ende af de, som havde hørt Skaaning love tillægget.

Industri Hotellet i Lemvig

Kuppet mod formand Lundt 30/3 1920 Ekstraordinært møde.

Høft er referent:

”Paa Foranledning af Flertallet af Medlemmerne er indkaldt til Møde med Krav til Formanden om at fremlægge Regnskabet”

Formanden er vred, da der aftenen forinden har været afholdt et møde uden ham med Knude som hovedmand, og hvor man ulovligt har valgt to nye revisorer, som blev sendt hen til formanden for at få regnskabet udleveret. Da det bliver nægtet går man til politiet og anmoder om at der tages affære. Formanden protesterede kraftigt mod ukammeratlige anklager om uhæderlighed og kalder det hele en hævnakt fra Knude. Denne imødegår forman-

den og hævder, at kassen ikke har været revideret og regnskab fremlagt i 3 år – eller at revisorerne ikke har fattet regnskabet.

” Høft, der først var kommet til stede Aftenen før, efter at de ulovligt valgte Revisorer var gaaet til Politiet, og som ville have sat alt ind paa at hindre noget saadant, talte i Tilslutning til Formanden, og forsøgte at gøre Medlemmerne begribeligt, at de ved af Valg af Knude som Leder af deres Aktion, havde været meget uheldige, da det var en Kendsgerning, at Knude ikke besad Medlemmernes Tillid.” (understregningen er Høfts egen.

Der skal vælges en ny revisor, da et medlem er bortrejst.

” Høft foreslog Knude som Revisor,

idet han mente, at denne maatte være særlig interesseret i, at Regnskabet blev grundigt gennemgået."

Bemærk at alle refererede møder er inden for 5 uger, som må have været ret dramatiske.

Fra Forhandlingsprotokol for Malernes Fagforening i Lemvig

"5. April 1937 til 3. maj 1957"

Bestyrelsesmøde onsdag d. 5. maj 1937:

Meddelelser fra formanden og kasserer O. V. Høft: (der også har indført referaterne i protokollen)

Den 5/4 modtager foreningen et telegram fra Malerforbundet med teksten: "Strejken aflyst. Forligsforslag ophøjet til Lov"

Det meddeles at foreningen har 12 medlemmer, hvoraf de 7 er arbejdsløse. Heraf er én uden understøttelse. I byen var der på den tid 10 mestre, 5 lærlinge og 12 svende

Af de 5, der var i arbejde, var 3 i jernindustrien (på tærskværksfabrikken "Vestjyden"), 1 ved vognarbejde og 2 ved bygnings - og møbelarbejde.

Afdelingen vedtog at sende penge til Matteottifondens indsamling til Spanien.

Sammen med andre fagforeninger i Lemvig vil man anmode om at indgå overenskomst med tærskværksfabrikken "Vestjyden".

Høft foreslår, at man inviterer malermestrene til et møde fælles med fagforeningen for at drøfte fælles proble-

mer, som overenskomst, licitationer, lærlingeforhold m.m.

Bestyrelsesmøde torsdag d. 20 maj

Formanden meddeler, at han d. 18. 5. har indkaldt til generalforsamling og urafstemning torsdag d. 20. maj kl. 20 præcis, og at man fra d. 22. maj igen kan købe "Stjernens" produkter i Lemvig.

Generalforsamling d. 20.maj kl. 20.

Efter de sædvanlige punkter er der urafstemning om at overgå til helårskasse.

Bestyrelsen foreslår tilskud på 10 kr. til fagmødet i Vejle og 5 kr til Matteottifonden. Helårskasse vedtages.

Under valgene vælges O. V. Høft med akklamation

Bestyrelsesmøde lørdag 10. juli 1937

Meddelelser:

AFO (arbejdernes fælles organisation) i Vemb inviterer til Arbejderstævne søndag d. 18. juli.

Der er invitation til Socialdemokratiets grundlovsfest i Lemvig Lystanlæg.

Formanden var fraværende fra 23. – 30. maj på grund af deltagelse i D. S. F.s (de samvirkende fagforbund – nuværende LO) generalforsamling samt hovedbestyrelsesmøde hos malerforbundet.

I juni blev ved urafstemning over hele landet vedtaget at gå over til helårskasser.

Ingen ledige malere i maj og juni

Høft er blevet anmodet af forbundet om at være indleder på fagmødet i Vemb.

Skoleudvalget under byrådet ønsker, at pedellen kan fernisere trapper på skolen, men Høft får forslaget trukket tilbage.

Bestyrelsen foreslår, at julehjælpen indgår i afdelingens kasse og at ekstrakontingentet på 10 øre pr. uge slettes.

Medlemsmøde lørdag d. 10. juli

Forsalg om en udflugt til Bovbjerg en aften, hvor man kunne deltage i ”Bovbjergaftener” *Afdelingen vil betale transporten. Julehjælpeskassen vedtages at indgå i foreningens regnskab Ugentlig kontingent på 10 øre slettes. Det vedtages at: ”Afdelingen skal anmode Byrådet om ved kommende Licitationer, at Grundarbejde udføres af Malerne – også når det er indbefattet i Snedker- eller Tømrernes Licitation.”*

Bestyrelsesmøde 4. september.

Skrivelse afsendt til kommunale værker om maling af lysmaster.

Formanden tilskriver forbundet om tilslutning til at bese forholdene ved Oddesundbroen. Høft fører forhandlinger her sammen med formand Hermansen, Odense.

Ingen arbejdsløse i juli /august.

Formand og næstformand (Høft og Søiberger) deltager i tillidsmandskursus d. 19. – 25. september på Roskilde Højskole.

Høft skrevet til Odense fagforening om tilmelding af arbejdere ved Oddesundbroen.

Forhandlingsønske sendes til tærskværksfabrikken ”Vestjyden”

Torsdag d. 2. indkaldes formanden til mødet til kl. 4 em. Der stilledes krav om den overenskomstmæssige løn som hos malermestrene: 1.30 kr pr. time samt krav om revision af akkorderne opad.

Ingen arbejdsløse i september

Medlemsmøde d. 2. september 1937

”Under Dato af 14. Oktober modtager Afdelingen Meddelelse fra Tærskværksfabrikken ”Vestjyden” A/S Lemvig, at Selskabet har anmodet om Optagelse i Arbejdsgiverforeningen fra d. 1. Oktober dette Aar at regne”

Afdelingen betaler adgangstegn til fællesorganisationen teaterforestilling. Der afholdes ordinær generalforsamling d. 30. oktober.

Forbundet og arbejdsløsheds-kassen godkender optagelse af nye medlemmer: Karl Frederiksen, Svend Åge Madsen og Hans Sørensen

Generalforsamling d. 30. oktober 1937

Velkomst til de 2 nye medlemmer Sved Aage Madsen og Hans Sørensen. Formanden omtalte den nye læringslov samt loven om forbud mod overarbejde.

”Denne Lov skulle ikke være en ”Degenlov” eller ”Sladrelø”, men det må stå Medlemmer klart, at alt Overarbejde uden Bestyrelsens Vidende er ulovligt, og at Afdelingen strengt vil påtale ethvert Misbrug, der forhindrer arbejdsløse Kammerater i at få Arbej-

de. Bestyrelsen ser ingen Grund til at skåne hverken Svende eller Mestre for Bøder som følge af alvorlig Misbrug mod Lovens Hensigt”

Under punktet eventuelt diskuteres et forslag om at overgå til akkord. Det vedtages at formanden retter henvendelse til Lemvig Tekniske skole for at lærlinge kan blive undervist i ”Prislistekundskab” og Regningskrivning”

Ekstraordinær generalforsamling 23. april 1938.

Næstformanden S. K. Søbjerg har været medlem uafbrudt i 25 år. Høft havde udfærdiget en adresse til ham i hvilken Søbjerg takkes for sit 25 årige medlemskab, hvor han den meste tid havde været medlem af bestyrelsen enten som næstformand eller sekretær. Medlemmerne opfordres til at deltage i det socialdemokratiske landsstævne i Odense d. 3. juli. Afdelingen tilbyder 3 kr i tilskud.

Man vedtager at indtræde kollektivt i Arbejdernes samariterforening. Årlig kontingent 5 kr.

De Unges Idræt bevilges 5 kr. i tilskud

13. juli 1938. Møde mellem medlemmer af malernes fagforening og malmestrene.

Høft giver en orientering om forhold der har betydning for begge grupper. Han redegør for sine bestræbelser i byrådet for skaffe mest mulig arbejde til faglærte malere. Der vedtages følgende udtalelse: (formuleret af Høft)

” Ferniseringsarbejdet bør i størst mulig Omfang forbeholdes Svendene

til Udførelse som Akkordarbejde efter de i Prislisten angivne Priser”

Igen taler han strengt om, at overholde lover mod overarbejde. Omtaler også ”Lov om ferie med løn.

Efter snak om ferielovens regler føjes følgende ind som noget senere tilføjet: ”Med hensyn til lovens par. 2 stk. 1 om kortere arbejde end en Uge, tilbød Mestrene at betale Feriegodtgørelse også for en kortere Beskæftigelse”

Høft takker ved mødets slutning for den saglige forhandling. Fra mestrene talte bl. a. mesterforeningens formand A P. Mikkelsen (som var Høfts svigerfar) Han takkede for det udmærkede møde, som han mente havde betydning for forholdet mellem mestre og svende og kommunen.

Høft fratræder som formand og kasserer.

I 1955 må Høft give op og her bringes en hyldesttale sendt af et anonymt tidligere medlem af Malernes fagforening i Lemvig. Hyldesttalen blev læst op af foreningens nye formand på generalforsamlingen 30. april 1955.

Citat fra protokollen: ”Uden for dagsorden var der indkommet et åbent Brev, som oplæstes.

Det var en hyldest og tak til Høft for hans store arbejde inden for arbejderbevægelsen gennem årene.

Det vedtoges at få brevet optaget i Amtsbladet samt Fagbladet.

Det vedtoges ligeledes at formanden skulle bringe en tak og hilsen til Høft.

Malernes fagforening Lemvig

Lokale love.

Når de lokale love i Malernes Fagforening Lemvig får et særligt afsnit er det fordi de er noget særligt.

I et lille hæfte med lilla omslag – hjemmelavet ?? – står der på: titelbladet:

**Love
for
Lemvig – Afdelingen
af
Malerforbundet i Danmark
og
Malersvendenes Arbejdsløshedskasse
i Danmark**

Vedtagne i Juni og Juli 1920

Og hele det lille hæfte er skrevet i hånden med Høfts smukke håndskrift. Lovene er udformet og ”vedtagne” inden Høft bliver formand, og er et tydeligt bevis på hans store organisatoriske begavelse. Selv om man havde forbundets love, argumenterer han, som sekretær for, at de også får lokale love. Det er tydeligt, at der har været megen uenighed i foreningen på dette tidspunkt, og hvad kan sætte styr på den slags ?? Det kan veludformede love og regler.

I disse lokale love er meget klart formuleret, hvilke opgaver de forskellige bestyrelsesmedlemmer har: - hvad skal formanden, næstformanden, sekretæren og - ikke mindst – revisorerne er forpligtede til.

Bestyrelsens rettigheder omtales:

”Bestyrelsen kan på sine Møder tage Stilling til alle Afdelingens Anliggender og har fuldstændig adgang til alle Afdelingens Papirer og Regnskaber, og kan til enhver Tid forlange Regnskabet revideret. Bestyrelsen kan træffe Afgørelser i Anliggender, der kræver saa hurtig Bestemmelse, at et Medlemsmøde ikke kan arrangeres inden. Saadanne Bestemmelser skal dog forelægges Medlemmerne til Godkendelse senest på næste ordinære Møde”
Så er det vel sagt. Læs også om kuppet mod formanden samme år.

Om Møder:

”Tid og Sted for Møder fastsættes af Medlemmerne. Til mødelokalet har kun Medlemmerne Adgang. Bestyrelsen kan forlange gyldig Medlemsbog forevist som Adgangstegn.

For Udeblivelse fra ordinære eller lovlig indvarslede Møder over 15 Minuter efter den fastsatte Tid ifalde de i Byen boende Medlemmer en Bøde på 1 Krone, der tilfalder Foreningens Kasse, naar de bortblevne ikke har sendt skriftlig eller gyldigt Afbud”

Der er ikke noget der overlades til tilfældigheder !

Nye love i 1949

I december 1947 vedtages et nyt sæt lokale love – og forfattet af Høft og skrevet i hånden. I kanten af det lille sorte hæfte med guldskrift er der et fint indeks, så man nemt kan slå op på f. eks. bestyrelsens opgaver.

I § 4 G står om fanebærerens opgaver:

1) *Fanebæreren opbevarer Fanen på en af Bestyrelsen godkendt Maade og møder efter Bestyrelsens Anmodning, hvor Foreningen skal være repræsenteret med Fanen.*

2) *Afdelingen godtgør Fanebæreren det Tab, der ved tabt Arbejdstid og direkte Udgifter, Rejse o. l. måtte blive ham paaført ved Hvervet. For udenbys Repræsentation modtager Fanebæreren Diæter fastsat af Bestyrelsen eller Generalforsamling*

Så kunne ingen være i tvivl om opgaver for en fanebærer.

Disse love fylder mere en dobbelt så meget end de første, og nu er der regler for alt: fagforening, A-kasse, sygekassens vedtægter og regler for regningskontroludvalget.

I § 11.B. står der dog følgende: *”Et uddrag af Afdelingslovene, der navnlig indeholder de Bestemmelser, der medfører økonomiske Rettigheder og Forpligtelser for medlemmerne udleveres gratis til ethvert Medlem af Afdelingen. Der kvitteres for Modtagelsen.”*

I lovene er der understregninger af, hvilke tekstdele, der skal udleveres til medlemmerne. Nok i erkendelse af at hele sættet har været for uoverskueligt og unødvendigt for menige medlemmer.

Paragrafferne udpensles i detaljer, så man fristes til at kalde den efter hånden ældre formand for en pedant, hvad han efter sigende ikke var. Men mange års erfaring med organisatorisk arbejde har lært ham – sikkert gennem løsning af store og små problemer – at har man vedtagne love og regler – så er det det, man skal holde sig til !!

J.Chr.Mygh - O.V.Høft (formand) - S.K.Søibjerg

Kilder

Jubilæumsskrift fra Malernes Fagforening i Lemvig 1905 - 1930
Jubilæumsskrift fra Malernes Fagforening i Lemvig 1905 - 1945
Jubilæumsskrift fra Malernes Fagforening i Lemvig 1905 til 1955
Den første eksisterende forhandlingsprotokol fra Malernes Fagforening i Lemvig 24.11.1917 - 13.9. 1920
Forhndlingsprotokol fra Malernes Fagforening i Lemvig fra april 1937 (reg.nr. 2006/3)
Lokale love for Malernes Fagforening i Lemvig fra 1920
Lokale love for Malernes Fagforening i Lemvig fra 1947
Regnskabsbog og medlemsfortegnelse fra Malernes Fagforening i Lemvig fra 28.10.1915
Kvitteringsbog over udbetalte understøttelse fra Malernes Fagforening i Lemvig oktober1926 - april 1932 (reg. nr. 2006/3)
Forhandlingprotokol nr.1. SAFORA fra 29.10.1923 - 15.3.1936 (reg.2006/3)
Forhandlingsprotokol nr.2. SAFORA fra 3.8.1936 - 6.3.1949 (reg.1992/3)
Jubilæumsskrift fra SFORA 1924 - 1949.
Festskrift udgivet af Malerforbundet i Danmark 1890 - 1940
Holstebro Socialdemokrat - 16.6.1941
Lemvig Socialdemokrat - 13.3.1946
Lemvig Socialdemokrat - 10.7.1946
Brevveksling med Ragna Høft fra juni 1990
Brevveksling med Kirsten Høft fra marts 2006

Forsiden

Forsiden af dette skrift om O.V.Høft er et billede som er ”plukket” fra filmen fra Amtsarbejderstævnet i Holstebro 1929.

Her kan man se den myndige og viljefaste Høft, der leder slagets gang.

Filmen fra arbejdstævnet blev skænket til ASRA for flere år siden, men det var en 35 mm biograffilm som lå i en papæske. Vi havde jo ikke meget gavn af den, det kræver en speciel fremviser for at kunne køres.

Arkivets daværende leder Jacob Christensen fik sat en undersøgelse i gang, om det var muligt at få den omsat til et format vi kunne håndtere.

Der blev ringet til Statens Filmcentral om de kunne hjælpe, men da de hørte det var en cellulid film, sagde de: ”Uha nej, den kan være farlig, den er meget brændbar, og når den har ligget så længe, kan der være støv der er eksplotivt - så pas på den!”

Så blev Filmmuseet kontaktet, her var det samme svar, men de henviste til DR, som har en specialist på de film, han hed Ole Braghe. Han spurgte om vi havde en mand der ikke røg vi kunne sende til København (TV byen) med filmen, vi måtte ikke sende den med posten, det var for farligt.

Han lovede han ville hjælpe os med at lave en brugbar 16. mm film, samt en video, mod han måtte benytte udpluk fra filmen i TV, hvis der var noget han kunne bruge til historiske udsendelser. Vi har nu filmen på DVD, og er meget stolte og glade over den.

